

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207759
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812207759.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ B. M., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, 2/ O. M., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, o zaplatenie 1.207,74 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 17.1.2013 pod č. k. 4C/194/2012-52, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 1.207,74 eur (36.384,38 Sk) s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 663,88 eur od 15.2.2011 do zaplatenia. Žalovaným trovy konania nepriznal.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej 14.2.2011 medzi postupcom ÚB, a.s., a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., (terajším žalobcom) postúpil postupca na žalobcu pohľadávku proti žalovaným. Pôvodný veriteľ a žalovaní uzavreli dňa 19.10.2007 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4054510821, ktorej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili splátky úveru riadne a včas, poskytovateľ úveru vypovedal zmluvu a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávky pohľadávka predstavovala sumu 1.207,74 eur pozostávajúcu z istiny 663,88 eur, riadneho úroku 369,31 eur, úroku z omeškania 94,91 eur a ostatného príslušenstva a poplatkov 80,34 eur. Žalovaní v 1. a 2. rade uznali záväzok z úverovej zmluvy v Dohode o uznaní záväzku zo dňa 16.10.2011.

Uzavrel, že splatnosť pohľadávky nastala dňa 10.4.2008. Trojročná premlčacia doba podľa § 101 Obč. zákonníka začala plynúť dňom nasledujúcim, t.j. dňom 11.4.2008, a uplynula 11.4.2011. Keďže žaloba došla súdu až dňa 30.7.2012, teda po uplynutí premlčacej doby, návrh žalobcu voči žalovaným zamietol.

Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaní uzavreli Dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu dňa 16.10.2011 podľa § 558 Obč. zákonníka, a teda podľa § 110 ods. 1, veta druhá, Obč. zákonníka sa premlčuje pohľadávka za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, uzavrel, že vzhľadom na výpoveď žalovaných títo neboli poučení o tom, že pohľadávka žalobcu v čase dohody bola už premlčaná. Teda

Dohoda o splátkovom kalendári a uznaní záväzku nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 558 Obč. zákonníka.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešní žalovaní sa zriekli práva na náhradu trov konania, trovy im nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne zrušiť rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu okresným súdom. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade došlo Dohodou zo dňa 16.10.2011 (ďalej len „Dohoda“) zo strany žalovaných k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1, veta druhá, Obč. zákonníka, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Zároveň poukázal na znenie čl. 3.4 Dohody, v ktorej žalovaní potvrdili svoju vedomosť o premlčaní dlhu, čo znamená že v danom prípade nastali účinky ustanovenia § 558 Obč. zákonníka, teda že záväzok uznaný žalovanými čo do dôvodu a výšky v čase uznania trval. Zároveň podotkol, že žalovaní existenciu dlhu nijakým spôsobom nenamietali. Sami žiadali o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach. Konanie žalovaných v tejto súvislosti nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, aby ich konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana v zmysle príslušných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa. Preto nesúhlasil so zamietnutím žalobného návrhu z dôvodu premlčania, pretože právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1, veta druhá, Obč. zákonníka, t.j. predĺženie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, v takomto prípade nastupuje. Zároveň Dohodou dochádza k zmene v obsahu záväzku zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že žalovaným je umožnené splácať záväzok v splátkach. Teda ide o nový zmluvný vzťah, v ktorom žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Preto sa na dohodu nevzťahujú ani ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Žalovaní sa na odvolanie žalobcu písomne nevyjadrili.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa návrh žalobcu z dôvodu jeho premlčania zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd dopĺňa:

Podľa § 558 Obč. zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Uvedené ustanovenie zakladá právnu domnienku existenciu dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátenú domnienku. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo v čase uznania neexistoval.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 16.10.2011 (č. I. 6), uzavretej medzi v tomto konaní žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci ju uzavreli s tým, že táto obsahuje aj uznanie záväzku formu splatenia záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenia. Z Dohody podľa bodu 3.1 vyplýva, že žalovaní sa zaviazali splatiť svoj záväzok v mesačných splátkach po 20,- eur, pričom dátum prvej splátky bol stanovený na deň 28.10.2011. V bode 2 Dohody žalovaní uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi,

ktorý vznikol na základe uzavretej zmluvy s pôvodným veriteľom (VÚB, a.s.) zo dňa 19.10.2007 vo výške 663,88 eur. Vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch teda nasledovala až v bode 3 Dohody. Zo samotnej Dohody vyplýva, že vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch je zakomponovaná až v jej bode 3, označenej ako „Forma splatenia záväzku“. Z tohto zistenia vyplýva, že pri podpisovaní Dohody žalovaní nemohli mať žiadnu vedomosť o premlčaní uplatnenej pohľadávky, dokonca možno predpokladať, že ani nevedeli, čo premlčanie znamená. Túto okolnosť potvrdili aj na pojednávaní pred súdom prvého stupňa. V tejto súvislosti je preto odvolanie žalobcu o plynutí novej 10-ročnej premlčacej doby na úspešné uplatnenie nároku nedôvodné.

Vyhotovením „dohody“ žalobcom v takej podobe, kedy uznanie záväzku neobsahuje súčasne vyhlásenie dlžníka, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, má ten dôsledok, že takýto právny úkon je neplatný pre obchádzanie zákona. Ustanovenie § 558 Obč. zákonníka má nepochybne na zreteli také uznanie záväzku, kedy dlžník pri takomto úkone vie o premlčaní. Uznanie dlhu i vedomosť o premlčaní dlhu má mať priamo textovú súvislosť, aby nevznikli naznačené pochybnosti. Z Dohody vyplýva, že uznanie dlhu je v čl. 2 a vyhlásenie dlžníka, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, sa uvádza až v čl. 3 zv. „Forma splatenia záväzku“. Takéto systémové členenie vedie druhú stranu Dohody k nezrozumiteľnosti uznania premlčaného dlhu a jeho dôsledkoch, pričom je treba v tomto vidieť zámer veriteľa, ak vo formulácii uznania záväzku sa nenachádza súčasne aj vyhlásenie dlžníka o jeho vedomosti premlčaného dlhu a jeho dôsledkoch.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť ešte jednu okolnosť, a to v tom zmysle, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanými, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo zo strany žalobcu k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbernej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu teda nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi a jej zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska odvolacia námietka žalobcu v tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku je platná a že z tohto dôvodu uplatnený nárok premlčaniu nepodlieha, je neopodstatnená.

Pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že nemožno uznať ani ten odvolací dôvod žalobcu, pokiaľ namieta, že aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1, veta druhá, Obč. zákonníka, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uvedené ustanovenie totiž pojednáva o písomnom uznaní práva. V tomto konaní však žalobca proti žalovaným uplatňuje pohľadávku proti žalovaným z titulu dlhu z úverovej zmluvy, a preto platí úprava uvedená v ustanovení § 558 Obč. zákonníka. Toto ustanovenie zároveň iným spôsobom upravuje právne účinky spojené s uznaním dlhu, a to s tým následkom, že ten, kto dlh uznal, musel vedieť o jeho premlčaní. Dôkazné bremeno v tejto súvislosti však žalobca počas celého konania neunesol.

Pôvodný veriteľ (VÚB, a.s.) z dôvodu neplnenia zmluvných povinností zo strany žalovaných zmluvu zosplatnil ku dňu 10.4.2008, čo vyplýva z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2011 (č. I. 19) a zároveň vyplýva aj z pokusov o zmier zo dňa 4.7.2012, ktoré už terajší zástupca žalobcu zaslal obom žalovaným (č. I. 20, 21). Teda ani námietku žalobcu vznesenú na odvolacom pojednávaní, že doposiaľ nebola dostatočným spôsobom preukázaná splatnosť jeho pohľadávky, nemožno uznať. Ak splatnosť pohľadávky nastala dňa 10.4.2008, dňom nasledujúcim, t.j. dňa 11.4.2008, začala plynúť 3-ročná premlčacia doba na úspešné uplatnenie nároku proti žalobcom, ktorá uplynula 11.4.2011. Ak žaloba došla súdu až dňa 30.7.2012, bola podaná po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Preto správne rozhodol súd prvého stupňa, ak z dôvodu premlčania nároku žalobcu jeho návrh zamietol.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešným žalovaným trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada im priznaná nebola.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.